

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 134.

V Ljubljani, v torek 14. junija 1892.

Letnik XX.

Vravnava valute.

Z Dunaja, 9. junija.

IV.

Kakor sem obljubil, podajem čitateljem posnetek iz govora češkega veleposestnika barona Leonhardija, ki živi blizu na meji ter ima s sosedno državo dovolj opraviti kot izvažatelj svojih poljedelskih in kmetijsko-obrtnih izdelkov, torej moža, ki ima dokaj izkušenj o tem mednarodnem kupčevanju.

On pred vsem poudarja, da je za kmetovalce velike važnosti in potrebe, da svoje pridelke prav naglo more prodati, in da je za nje velike važnosti, da imajo pri prodaji blaga vedno enako, stalno merilo vrednosti.

Navedel je prav priprosto primeru. Kakor je za kmetovalca potrebno, da je mernik, s katerim se meri žito, vedno enak, ne enkrat večji, drugi dan zopet manjši, tako mora za kmetovalca biti velike vrednosti, da je tudi denar, katerega dobiva za svoje blago, vedno enake veljave.

Kdor današnje gospodarske razmere pozná, mora pritrditi, da ogromni večini kmetijskih gospodarjev ni skoro mogoče izhajati brez kredita, brez posojil, ker tudi na dobrem domu, katerega je zapustil skrben oče, ima naslednik poravnati deleže svojim bratom in sestram, in ako hoče, da zboljša svojo kmetijo, ne preostaje mu drugega, nego da si poišče posojila.

Žal, da so obrestni od posojil v primeri s čistim dohodkom kmetije previsoke. Kdor je resničen prijatelj kmetiskemu stanu, ta mora priznati, da nizke obrestni so v velik prid kmetijskemu gospodarstvu.

Denar po nizkih obrestih, obilnejši kapital pa se doseže le s tem, da je konkurenca kapitalov velika. Kapitala je osobito v inozemstvu veliko, le treba pri nas vravnati naše denarne vrednotne razmere tako, da omogočimo tujemu kapitalu pot do

nas. Naša dosedanja denarna valuta nas pa loči od inozemstva, ker med vrednostjo posojenega denarja in vrednostjo denarja našega, s katerim povračamo obresti in glavnico, so vedne menjave in razlike katere plašijo inozemske ali tuje kapitaliste, da bi na naša posestva izposojevali svoje kapitale.

Prav pri kmetijskem gospodarstvu pa je največje važnosti, da gospodar ni v vednem strahu, da se mu odpove posojilo v kratkem času.

Navel je potem sledečo primeru. Vpraša, kako bi bilo, ko bi gospodar moral iskati posojila le v dotični deželi, ali celó v okraju svojem? Izročeni bi bil na milost ondotnih bogatinov, in gotovo bi moral vdati se, ako hoče sploh dobiti posojila, v obresti še tako trde in visoke.

In da se tako godi večinoma po deželi, kdo more ugovarjati? Istina je, da bolj zmožni, večji posestniki, ki poznajo svet, navadno najdejo posojilo po nižjih obrestih, kakor pa ubogi kmetič, ki morda izven svoje fare nikdar ni prišel.

Kakor je torej dobro, da pripadamo veliki državi, tako se sme reči, da bi bilo želeti, in bi bilo v korist, če dobimo enako denarno vrednoto, kakor inozemske sosedne države.

Da pa dosežemo to, da privabimo k sebi inozemski kapital, in s tem pa dosežemo nižje obrestno, kar more biti le v velik prid osobito tako hudo zadolženemu kmetijstvu našemu, je potrebno, da vpeljemo tudi v naši državi zlato denarno vrednoto. In prav dotični vladni predlog meri na to.

Govornik posebno ugovarja onim, ki zagovarjajo bimetalizem, to je, da ima država dvojni denar, srebrni in zlati, in prav iz razloga, če se ima res po celem svetu uvesti bimetalizem, je silno potrebno, da naša država hiti, predno se vpelje od vseh držav dogovorjeni bimetalizem, vpeljati zlato denarno vrednoto. Silne nevarnosti in pogube bi bilo za nas, ko bi nas prehitel bimetalizem, ko bi mi še tičali v srebrni denarni valuti.

Ugovarja nadalje onim, ki navajajo, da prav agrarci, to je, kmetovalci na Nemškem, hrepené po bimetalistični denarni vrednoti. To pa ima tudi svoj uzrok.

Nemčija ima zlato denarno valuto; kdor je torej v Nemčiji kaj zadolžen, ta je dolžan v zlatu, in ker je kmetijski stan v Nemčiji zadolžen, umevno je, da bi ondotni kmetovalci radi videli, ko bi se bimetalistična denarna vrednota vpeljala, ker bi potem mogli svoje dolgove tudi v srebru plačati. Ko bi nas bimetalizem prehitel in našel še v naši sedanjih denarni vrednoti, nasledek bi bil, da bi naša denarna vrednota porasla, to pa bi imelo za posledico, da bi naši pridelki v ceni zeló padli.

Drugače bo, če bomo popred vredili našo denarno zlato vrednoto. Ako nas dohiti danes bimetalizem, pomeni to toliko, kakor da smo za vsak goldinar, katerega dolžujemo, potem dolžni dve celi marki. Pride pa bimetalizem še le potem, ko bomo že uravnano imeli našo zlato denarno vrednoto, je to toliko, kakor da bodo 2 novi zlati kroni, kakeršni stavlja vladni predlog ali načrt, enakoveljavni 1 zlati marki in 70 vinarjev, morda še v svoji veljavi kaj padli, kar pa nam kmetovalcem ni v zgubo, pač pa upnikom in bogatinom sploh.

Navedel je v to posebno primeru. Posestnik, ki je 10 tisoč goldinarjev dolžan, ima od teh 400 gld. obresti na leto plačevati; ta mož pridelava oziroma ima prodati 100 kvintalov pšenice. Po vladnem načrtu ne bo ta posestnik nič drugače pri prodaji izhajal, ker dobi isto svoto za svoje žito, kajti nova krona ima isto veljavo, kakor dosedanjega goldinarja polovica, in če danes velja 100 kvintalov pšenice po 10 goldinarjev 1000 goldinarjev, dobil bo ta posestnik po vpeljavi novega denarja za istih 100 kvintalov 2000 kron, katere bodo imele isto kupno veljavo, kakor sedanjih naš pol goldinar, tako da bo dotičnik od 1000 gld. oziroma 2000 kron po odplačilu 400 gld. za obresti (oziroma 800 kron) imel še čistega denarja 600 gld., oziroma 1200 kron.

LISTEK

Doba rož.

Ali ni ta pri nas vrhunec poletnih prijetnostij? V Teheranu nastaja že meseca aprila, in o sv. Juriju bliža se že svojemu koncu. Na Bolgarskem je maja meseca, in do početka junija je povsodi v rožnati kazanliški dolini končana rožna trgatav. V severnejših krajih, na Poljskem in Ruskem, spada v mesec julij.

Naši mestni mladini se dozdeva, da roža zdaj spada baš tako neobhodno k obleki, kakor po zimi rokavice ali spomladi dežnik. To mnenje je jako razširjeno.

„Še dobro se spominjam — tako mi je pravil prijatelj — ko sem prvokrat stopil na novo avstrijsko ozemlje, na otok Adakale ali Ršavo (Oršovo) sredi Dunava. Minolo je od te dōbe celih enajst let. Tedaj je bil otok za nas — nov svet, mi pa za tamošnje prebivalstvo. Stopali smo iz dolnov na to ozemlje v svesti, kako opasno je bilo to sosedstvo prej za nas, dokler so turški topovi vladali reko in avstrijsko obrežje. Dandanes je ta rečena trdnjava pozabljena, in ondotno prebivalstvo se peča zlasti s tihotapstvom med Srbsko in Ogersko. Tedaj je bilo baš v dōbi rož. Kamor se je oko ozrlo, evede so

rože. Pred vsako na pol razbito kočo rudele so kraljice evetlie. Kar prisopiha tolpeca na pol nagih otrok k meni, a vsi so bili v rožah, v rokah so imeli rože, za ušesi in v laseh.

„Revček“, dé deklica tik mene, „še rožice nema!“ ter mi poda rožo. Drugi otroci so pa zopet tekali k vojakom na straži. „Ubožčki nimajo ni rožic!“ vsklikajo ter jim molé duhteče evetke. Pojmiti niso mogli, kako morejo vojaki stati kakor kamene sohe, če jim kdo ponuja rož.

Vsled slovanskega bajeslovja bila je roža prinesena iz raja na ta pregrešni svet. A kmalu se je tu premenila v trdnjevi grmič, pognala pa je popke in evetove v spomin na stare blažene čase.

Pri nas igra roža veselo vlogo. Rudeča roža znači ljubezen, bela slovo. Z vencem iz belih rož diči redovnica svoje lase, z rudečimi rožami srečna ljubezen.

V roži uvidevamo veselost poletja, prijetnost življenja. Arabci nasprotno vrhunec tragike pozemeljskega življenja. Pripovedujejo pa o roži to-le:

Ko se je bil naš rod ves pokvaril in modri Bog kesal, da je ustvaril človeško bitje, poslal je pregrozni splošni potop, in kar se ni utopilo, našlo je zavetišče v Noetovi ladiji. Naraščajoča voda dospela je končno do skaln, na kojih je strahu in groze trepetala Thamna, „ljudska hči“, katera na

begu družega ni otela, nego veliko, polrazcevelo rožo — poslednji dar Jafetov, Noetovega sina, pred slovesom. Thamna je pritislila rožo na prsi ne samo strahu in bojazni, temveč žalostjo, da se je Jafet, kojega je tolikanj ljubila, otel v ladijo — brez nje. Valovi so naraščali po skalovju više in više — in kmalu je zginil vrhunec skalovja — na razburjeni gladini plavala je samotna roža.

Tok je odnesel ladijo in tudi rožo; in ko so upadale vode, obtičala je roža na pesku baš pred vhodom v ladijo. Iz nje stopi Jafet in s prvim korakom poteptá ljubo rožo v trenótju:

Ko dih božji toplo dahne
In voda gine, pada, sahne,
Kakor pred solncem sneg kopni...

Ubogo Thamno, počivajočo med skalnami, obiskal je prvi ladijinih stanovnikov — jedini krokar.

Roža je imela jako častno mesto že pri starih narodih. Ko je Scipijon, rimski vojvoda, premagal mesto Kartagino, praznoval je spomin na to zmago veličastno in zapovedal je hrabrim vojakom najboljšega krdela, da ves dan nosijo slavnostni venec iz vrtnic v roki.

Ze v starodavnih časih je bila roža znamenje ljubezni in lepote. Hvaležni otroci jo sadé na grob svojih starišev ter s tem kažejo svojo ljubezen do njih.

A. S.

Kaj pa bo, če nas bimetalizem prehitijo? Za teh 100 kvintalov pšenice bo mož dobil sicer več zlatega denarja, pa manj srebernega, recimo namesto 1000 gl. le 900 gl.

Obresti pa bo v zvezi temu moral plačevati upniku po 4%, torej od 10.000 gl. posojila 400 gl. na leto. Ako torej odbije teh 400 gl. od 900 gl. skupljenih za isto množino pšenice, razvidno je, da ne bo njemu preostalo več 600 gl., kakor popred, ampak le 500 gl.

Ko bi pa že uravnano imeli našo zlato denarno vrednoto, bila bi sledeča razmera:

Naš posestnik ni več dolžan v srebernem denarju, ampak namesto 10.000 dosežanih avstrijskih goldinarjev, je 20.000 kron dolžan in od teh 20.000 kron bo imel na leto plačevati obresti 800 kron in ker bi po bimetalistični valuti kupna moč ali veljava denarja padla, prejel bi posestnik namesto 2000 kron za svojih 100 kvintalov pšenice vzemimo 2200 kron, torej ostalo bi mu 1400 kron po odbitih 800 kronah za obresti od dolga. Prav tako, kakor kmetijstvo, bo tudi naša obrtnija imela ugodne posledice za uravnave in zato je govornik za uravnavo naše valute.

V pribodnjem članku bom poročal o razpravah, ki se vrše v valutnem odseku, ki je dovršil generalno razpravo in sklenil prestopiti v nadrobno razpravo predlogov. Toda še marsikaj se zna pripetiti med razpravo v odseku, tako da se ne more še danes izreči, kako usodo bo imel cel ta predlog v odseku, ker levičarji hočejo staviti nekaj bistvenih nasvetov ali prememb k posameznim peterim vladnim predlogom. Osobito niso vsi levičarji zadovoljni s sedanjo relacijo, ki sloni na podlagi 19% ažijske, to je, da mora biti naš goldinar toliko vreden, kakor 1 zlata marka in 70 vinarjev ali 2 franka in 10 centezimov in bi radi imeli, da bi bil naš sedanji goldinar vsaj 1 marka in 86 vinarjev ali 2 franka in 40 cent. vreden. Prav tako bi voditelj levičarjev pl. Plener rad, da bi minister takoj iz prometa spravil papirnate goldinarje.

Tudi jim ne ugaja, da ni nikakor določen čas za dejansko izplačevanje v zlatem denarju, in če bodo res skušali enake predloge staviti, upreti se bo treba z vso silo in protiviti se, ker če je kaj, kar more pomiriti poslance, da bi se izrekli za vladni predlog, je to, da je relacija, kakor sem razpravljaval, ugodna za producente, ker je zagotovljena 19odstotna ažijska in ker vlada nikakor noče prenehati se z dejansko vpeljavo izplačevanja v zlatu, kar je neizmerne važnosti. Ko bi se določil obrok n. pr. dveh let, bi veliki bogatini bankirji držali zlato po silni ceni in finančni minister bi moral grozno drago nakupiti zlato.

Celo vprašanje je silno težavno in je največja pazljivost na vse razmere potrebna, ako se hoče pravo zadeti. —è.

Nemški „schulverein“.

Iz Celovca, 10. junija.

(Konec.)

O delovanju „schulvereina“ na Koroškem poročal je pl. Krauss to-le: Več jako važnih šol ob slovensko-nemški meji se je razširilo v trirazrednice in jih oskrbelo s potrebnimi knjižnicami. S pomočjo celovškega „Germanenbunda“ razdelilo se je 66 šolam 1220 „dobrih“ (za ponemčevanje namreč!) knjig. Take podpore dale se bodo še 103 (!) šolam v velikovškem, celovškem, beljaškem in šmohorskem okraju. Za posebno važne smatrajo baš te podpore šolam z zabavnimi knjižnicami, češ, da tako najboljše razširjajo med slovenskim ljudstvom blaženo nemščino in nemškutarenje!

Opozorjamo na to zvito nakano „schulvereincev“ vse slovenske domoljube, opominjajoč jih, da izbijajo „klin s klinom!“, zabranjujejo zlobne napade krutega in neusmiljenega nasprotnika na najdražji naš zaklad, na slovensko dečo. To se bode najboljšo godilo s tem, da se med ukaželjnim našim ljudstvom čim več razširjajo dobre slovenske knjige, za kar imamo najboljši pripomoček v svojem narodnem velehramu, — družbi sv. Mohorja! Razširjajte med ljudstvom dobre, v domačem slovenskem duhu spisane knjige, da ne bode segalo po tuji, strupeni dušni hrani.

I na učitelje naših germanizatorskih šol obrača „schulverein“ svojo pozornost. Dosti znano je, kakšnega mišljenja so in morajo biti, malone vsi naši učitelji zaradi mogočnega nemškega vetra, ki veje od višjega mesta iz Celovca, kako so

baš oni najhujši agitatorji za „schulvereinove“ namene med našim ljudstvom. Da si te mogočne matadorje skrajne germanizacije še tesneje priklene in močnejše podpira svoje verskim in državnim interesom jednako pogubonosno delovanje, bode odslej vodstvo „schulvereina“ „sistematično jemalo ozir na vse koroške učitelje, ki delujejo na „dvojezičnih“ šolah in se posebno potrudijo za razširjanje nemščine! Zato se bodo kakim 60 (!) slabo plačanim učiteljem, ki se v ponemčevalnem svojem delovanju odlikujejo, delila redna „častna darila“ — ki pa zaslužijo ime pravcati — Judeževih grošev! V isto svrhu, t. j. da jih pripravirajo že zgodaj za svoje namene, bodo se tudi podpirali gojenci učiteljske pripravnice!

Z označenimi pripomočki hočejo „schulvereinovi“ prvaki učitelje in učiteljske pripravnike zaplesti v zapeljive svoje mreže. Znano je pa, kako že sedaj učitelji najhujše nasprotujejo slovenski šoli, kako vsled pritiska od najvišje strani iz Celovca skušajo zabraniti sleherni pojav slovenske narodnosti. Zdaj se jim podaja zopet nova vaba, da še strastneje delujejo za germanizacijo slovenske dece. Tako moramo pričakovati, da prav v kratkem začno učitelji še hujše in s podvojenimi ter potrojenimi silami delovati „ad majorem Germaniae gloriam“ zoper Slovence. Saj se jim v naših uprav turških odnošajih pri tem ni bati prav nobene zamere, marveč si žanjejo za svoje herostratsko delovanje priznanje na višjih pristojnih mestih, pri „schulvereinu“ pa bogato plačilo!! Borno slovensko ljudstvo pa plačuj s težko prisluženimi svojimi novci najzagrizenejše svoje protivnike, ki te v zahvalo za to, da jim daješ dobrega kruha, bijejo v obraz! To so odnošaji, da se jih Bog usmili!

Kakor se dá misliti, čutil je poročevalec „schulvereina“ i nujno potrebo nekoliko okreati tudi slovensko duhovščino, češ: „die windische Geistlichkeit tritt in Kärnten unseren Bestrebungen feindselig gegenüber“. No, da so prišli pri „schulvereinovem“ „generalštabu“ v zamero, to ne bode našim duhovnikom kratilo spanja, zlasti odkar je vzorni knezoškof brnski mil. g. Bauer tako dobro označil početje in namere židovskega „schulvereina“. Izborne in odločne besede za večno in časno srečo svojih ovčic tako navdušenega velepastirja bodo izvestno razveselile vsakega slovenskega duhovnika, saj do pičice veljajo i o „schulvereinovem“ delovanju na Slovenskem.

Da bi vzorni vladika brnski obiskal takozvane „slovenske“ šole na Koroškem, kjer je „schulvereinova“ setev že davno šla v klasje, — kako bi se neki njegova sodba glasila o neznosnih koroških šolskih razmerah?! Pač še mnogo ostreje izrekel bi se o povsem nezmiselnih uravnavi šol na slovenskem Koroškem, in gotovo nelaskava bi bila njegova sodba o delovanju „schulvereinovi“ velikašev in drugih merodajnih kolovodij na Koroškem, kojim vzvišena mesta, ki jih zasedajo, menda res le služijo v to, da pospešujejo razširjanje brezverskega liberalizma in nemškutarije.

Pl. Krauss končal je svoje poročilo o koroških razmerah z bobnečo frazo, katero je pobral iz nekega iz Celovca mu došlega pisma: „die slavische Agitation regt sich mächtig an allen Ecken, kämpft mit allen möglichen Mitteln, verfügt über einflussreiche, unmittelbar eingreifende, stets bereite Streiter und über viel Geld; Kärnten muss durch seinen von Slaven bewohnten Theil als ein sehr bedrohtes Land bezeichnet werden“.

Da, „z vsemi“, — a le s „poštenimi“, sredstvi se bojujemo za svoje postavne pravice, gospodine Krauss! Dosti slabo pa je, da se moramo zato, kar nam jamčijo postavne, še le v trpkih, dolgotrajnih borbah bojevati. Baš v „sredstvih“ se odlikujemo pa od vas, slavni „schulvereincevi“, ki vam je vsako sredstvo dobro došlo, in bodi še tako podlo, da ž njim le dosežete svoj smoter, — nadvlado nad slovenskim življenjem! — Kar se tiče onih „einflussreiche... Streiter“, — strašle-ti samo v bujni domišljiji „schulvereinovega“ poročevalca in v glavah nekaterih drugih ultra-nemških velikašev, ki v vsakem kotu vidijo slovenske strahove.

V ostalem nas pa vse naduto in lažljivo besedičenje, kakeršno se je znova čulo na „schulvereinovem“ zadnjem „dirindaju“ „sub auspiciis“ pruskega inspektorja, ne bode oviralo, da vstrajamo pri narodnem delu in do zadnjega branimo svoj obstanek zoper prestrastne in drzne napade „schul-

vereinovec“, „šudmarkarjev“ in vseh ž njimi združenih sovragov! △

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. junija.

Notranje dežele.

Vrejenje valute. Te dni je bil ogerski finančni minister dr. Weckerle na Dunaju in se je posvetoval z avstrijskim finančnim ministrom o nekaterih formalnih premembah vladnih valutnih predlogov, katere želé Ogrji. Ministra sta se lahko sporazumela. Ravno tako sta se dogovorila ministra, da se v valutnih predlogih, kakor želé levičarji, izrecno določi, da je namen valutni vredbi, da se začne plačevanje v gotovini in da se posojilo, ki se najame, porabi v to, da se zamenjajo državni bankovci. Tudi se bode v zakonu določilo, da se srebro nema več kupovati, da bi se iz njega koval denar. Steinbach je na Meznikovo vprašanje v valutnem odseku odgovoril, da ni res, da bi se parlamentarna razprava o valutnih predlogih odložila. Razume se pa samo po sebi, da se posojilo porabi za zameno državnih bankovcev. V načelu ni vlada proti temu, da se določi, da se začne plačevanje v gotovini. Na predlog poslanca Steinwenderja je odsek potem začel posvetovanje o denarnem zakonu. Sedaj tudi levica ni bila več za to, da se vsekako mora najprej rešiti zakon o posojilu.

Češko. „Bohemia“ se jezi, da dunajski nemški listi hvalijo češko opero, ki je bila na gledališki razstavi na Dunaju. Češkim Nemcem ni všeč, da so dunajski listi se sami prepričali o vspehih češke umetnosti in se torej več ne bodo dali za nos voditi od „Bohemie“ in drugih podobnih listov, ki vsak napredek češkega naroda taje. Dosedaj se je na Dunaju občno mislilo, da so Čehi daleč za Nemci v vseh ozirih in da zatorej Nemcem na Češkem gre gospodstvo; sedaj so se pa Dunajčani na lastna ušesa preverili, da se Čehi vsaj v dramatični umetnosti morejo meriti z Nemci. Najhujše je pa češke Nemce zbudilo to, ker se je na Dunaju govorilo, da bi se vsaj na umetnostnem polju sporazumeli Čehi in Nemci. Za tako sporazumljenje pa nemški politiki na Češkem ne marajo, kajti to bi utegnulo biti začetek daljšemu sporazumljenju mej Nemci in Čehi. Njim ugaja jedino le taka sprava, s katero bi jim bilo zagotovljeno prvenstvo. Jeza „Bohemie“ Čehom in njih ugledu ne bode škodovala. Sedaj se na Dunaju lahko prepričajo, kaka je spravljivost tistih mož, ki se zbirajo okrog praške kazine.

Mladočehi. V Kolinu je napovedalo konservativno politično društvo na minolo nedeljo shod, h kateremu so imeli vstop le člani in pa po članih vpeljani gostje. Na tem shodu je imelo govoriti več staročeskih poslancev. Pol ure pred napovedanim zborovanjem pa v dvorano, kjer je imelo biti zborovanje, mladočehski poslanec dr. Šil pripelje kakih sto polodraslih fantov, največ rokodelskih učencev, ki so zasedli prostore. Vsled tega dogodka je društvo imelo shod v drugi gostilni. Govorili so dr. Začek, knez Friderik Schwarzenberg in dr. Zeithammer. Govori so bili pohvalno vsprejeti. Mej zborovanjem je pripeljal junaki dr. Šil svojo gardo, ki je hotela vdreti v prostore, kjer je bilo zborovanje, pa se ji ni posrečilo. Iz oken vredništva Šilovega glasila „Polaban“ so pa viseli na metlah obešeni črni robovi. Tako obnašanje Mladočehov je pač junško in olikano! Omeniti še moramo, da je dr. Šil tisti poslanec, katerega so že volilci morali opominjati, da bi malo vestneje opravil svojo poslansko dolžnost, kajti skoro nikoli ga ni na Dunaju.

Češki učitelji. Glasilo čeških učiteljev, „Posel z Budée“, razpravlja odnošaje čeških učiteljev do obeh strank in toži, da se Mladočehi premalo brigajo za šolstvo in učiteljstvo. Prejšnje čase se je šolstvu pripisovala jednaka važnost, kakor češkemu državnemu pravu, sedaj se pa za šolstvo niko ne zmeni. Staročehi so govorili o zboljšanju učiteljskih plač, storili pa niso ničesar; Mladočehi pa o tej stvari ničesar ne govoré, pa tudi ničesar ne storé. Ta list priporoča, da se Staro- in Mladočehi zjedinijo. Ko preneha domači prepir, bodo se morda spomnili tudi šolstva in učiteljev.

Narodna jednakopravnost. Označilno za razmere v Avstriji je to, da se zadnji čas pri vsaki priliki prezira narodna enakopravnost. Tako se pa ne godí le pri nas, temveč tudi na Češkem. Tako se je te dni služba pošarskega odpravnika v Sobjesaku razpisala samo v nemškem jeziku, dasi se za to mesto zahteva znanje obeh deželnih jezikov. Dosedaj so se taki razpisi razglašali v obeh deželnih jezikih.

Vnanje države.

Bolgarija in Anglija. Bolgari so veseli, da je bil knez Ferdinand v Angliji jako prijazno vsprejet. Vladna „Svoboda“ pravi, da vsprejem, ki eo ga Angleži priredili knezu, velja tudi bolgarskemu narodu. Anglija je vedno zagovarjala nezavisnost balkanskih narodnostij. Anglija je prepričala, da na zahtevanje Rusov po zjedinenju obeh Bolgarij Turki neso zasedli Bolgarije. Lep vsprejem prirejen knezu je zagotovilo angleških simpatij bolgarskemu narodu. V enakem smislu piše več

drugih listov. Nam se tudi zdi popolnoma umljivo, da se Bolgari veselijo angleških simpatij, ali mi mislimo, da je vendar preveč, če kak list piše, da je angleška politika v orientu, zlasti na Balkanu bila vedno poštena in brez vsacega madeža. Občno je vendar znano, da je angleška vlada se jako upirala o svojem času osvobojenju Bolgarije. Da se ni upirala Anglija, bi tudi Makedonija že bila svobodna.

Bolgarija. Sodišče, ki bode sodilo morilce ministra Belčeva, je že sestavljeno. Predsedoval bode polkovnik Drandarevski, njegov namestnik bode poveljnik pijonirske brigade polkovnik Andrejev, votanti bodo polkovnika Kutinčev in Galinski ter major Fičev. Zatožbo bode zastopal major Stajkov. Dan obravnave še ni določen.

Rusija in Francija. Neki francoski list, ki ima zveze z ruskim veleposlaništvom v Parizu, vé povedati, da je veleposlanik Mohrenheim sprožil misel, naj gre veliki knez Konstantin v Nancy. Naznanil je to misel carju v Kodanj, ki jej je pritrđil. Je li rusko ministerstvo o tem kaj vedelo, tega list ne pove. Čudno je pa vsekako, da „Journal de St. Petersbourg“, ki je glasilo ruskega ministerstva vnanjih zadev, o potovanju velikega kneza popolnoma molči in celo pravi, da se v Nancy-ju ni ničesa prigodilo, kar bi moglo dati povod kaki polemiki mej nemškimi in francoskimi listi.

Belgija. Kandidati za zbornico so že povsod postavljeni. V Moncu bode hud boj mej liberalci in radikaleci. V Bruselju se je mej obema strankama naredil kompromis. Če v Bruselju zmaga liberalci, konservativci ne bodo imeli dvetretjinske večine in se bodo morali z drugimi strankami pogajati o reviziji ustave. Ker je več konservativnih poslancev za občno volilno pravico, mislijo nekateri, da se bodo v tem slučaju konservativci sporazumeli z radikaleci, da se uvede občna volilna pravica. To seveda še ni gotovo, ker proti občni volilni pravici je pač več utemeljenih pomislekov. Vsekako bode pa zavržen predlog liberalne stranke, po katerem bi se za v bodoče liberalcem zagotovila večina v zbornici. Za ta načrt tudi neso radikaleci, ker bi se z njim volilna pravica premalo razširila. Radikaleci bodo rajši glasovali s konservativci, nego pa z liberalci, če tudi pri volitvah v nekaterih krajih liberalce podpirajo.

Izvirni dopisi.

Iz Gradca, 10. junija. (Izlet akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu.) Že pred kakimi 14 dnevi čital sem v Vašem cenjenem listu dopis iz Gradca, v katerem gospod dopisovalec hvali delovanje akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu in njega lepo navado, prirejati leto za letom izlete v svojo domovino. Omenjene so bile tudi priprave za letošnji izlet v Šmarje pri Jelšah, kateri se je vršil dne 6. in 7. t. m. Namenil sem se, v kratkih potezah popisati ta izlet in pokazati p. n. bralcem „Slovenca“, da niso bile te priprave zastojne, ampak da se sme tudi letošnji izlet v vrsto prejšnjih staviti.

Slabo vreme je nekaj dni pred binškošnim ponedeljkom in zlasti pa ta dan ustrašilo mnogo gospodov, ki so se nameravali preje izleta udeležiti, da so nam izostali. Zlasti ustrašljive in mehkužne pokazali so se gg. Hrvatje, kateri so polnoštevilno zaostali, kljub svoji obljubi, da se korporativno udeležijo in sodelujejo pri izletu. „Triglav“ je pokazal pri tej priliki, da ni več navezan na druga društva, ampak da tudi samostojno lahko nastopi. Odpeljalo se je iz Gradca do 30 Slovencev - „Triglavov“ in dva Poljaka, zastopnika poljskega akadem. društva „Ognisko“. Med vožnjo skušali so peveci in tamburaši razjasniti tužne obraze izletnikom, a skoro zaman je bil njih trud, kajti deževne kaplje so vedno huje in huje bile na okna. Prišedšim v Maribor se je pridružilo nekaj gospodov.

Ko smo se pripeljali do postajice Grobelno, začeli smo že od St. Jurija nam v pozdrav pokanje topičev. Na šentjurskem kolodvoru pričakovali ste nas deputaciji šentjurskih in šmarskih tržanov. Ko smo tu izstopili, usula se je na nas iz nežnih rok raz okna ploha cvetja. V imenu trga St. Jurij pozdravil nas je z lepimi besedami trški župan gosp. dr. G. Ipavc in kot odposlanec Šmarčanov gospod deželni poslanec in namestnik deželnega glavarja, dr. Jurtela. Zahvalil jih je na tako lepem vsprejemu predsednik „Triglava“ drd. med. Jenko in peveci zapeli so društveno geslo. Po pozdravu korakali smo s šmarsko godbo in razvito zastavo na čelu v trg. Tu so nam priredili narodni šentjurski zajutrek s prav slovansko gostoljubnostjo. Zahvalivši se jim na pogostitvi zasedli smo ob pol 12. uri s smrekami in trobojnicami okinčane vozove, katere so nam poslali iz Šmarja naproti, in se odpeljali proti Šmarju. Med potjo so nas na več mestih pozdravljali strelji topičev in raz boljše hiše

ob cesti vibrirale so trobojnice. V vasi St. Vid sprejela nas je mnogobrojna množica z burnimi „živio“-klici. Ko smo se približali trgu Šmarje, zadoneli so zopet z dveh gričev topiči in oznanjali na daleč okoli naš prihod.

Početkom trga postavljen je bil krasen slavolok z napisom: „Dokler ti zvesta bo mladina, — Brezskrbna bodi domovina!“ Tu nas je pričakovalo na stotine ljudstva, na čelu mu predsednik čitalnice, g. kapelan Stabuc in več odličnih tržanov. Po pozdravu g. Stabuce in odzdravu gosp. društvenega predsednika okitila je zastavo gospica Hudovernikova s krasnim vencem in trobojnic. V svojem govoru omenjala je, da bi radi tržani, zlasti dame, okrasili zastavo z lepšim kinčem, s krasnim trakom, kakor se je to do zdaj zgodilo o priliki „Triglavo-vih“ izletov, a tega njim ni čas dopuščal, ker so prepozno zvedeli o našem prihodu. G. predsednik se zahvali imenom društva na lepem daru in zatrjuje, da je tudi ta venec nov dokaz, kake simpatije goji narod do društva „Triglav“. Na to je zaigrala godba „Naprej“ in mi smo korakali za razvito zastavo v trg, ki je bil ves okrašen z zastavami. Ob cesti so stala dekleta in nas okrasila z lepoduhtičimi šopki. Med potjo se je na nas večkrat usula cela ploha raz okna. (Tudi mi hvalimo lepo navado, da društvo prireja izlete v domovino med svoje, dostavljamo pa željo, naj bi gg. visokošolci kot sinovi vernega naroda slovenskega in up domovine pri izletih ob nedeljah in praznikih vsprejemali v program tudi sveto mašo. S tem si bodo pridobili le še večje simpatije v vseh krogih. Op. vredništva.) (Konce slédi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. junija.

(Javno vprašanje.) Od kranjsko-štajerske meje se nam piše: Zdaj, ko stavijo telefonsko zvezo med Dunajem in Trstom, se je zgodilo, da so delavci delali na cesarski cesti pri Trojanah celo na binškoštno nedeljo 5. t. m. in zadnjo nedeljo, 12. t. m., dopoldne ob času, ko so ljudje prihajali k službi božji, in ves čas med službo božjo v veliko nevoljo in pohujšanje ljudstva; popoldne pa so delavci praznovali in posedali po gostilnicah. Delavci sami so se sicer branili delati, a zapretilo se jim je, da bode vsakdo odpuščen, kdor ne bo delal tudi v nedeljo. Usojamo se vprašati kompetentna oblastva: Ali ni pri nas postavno ukazano nedeljski počitek? Ali je dotičnim oblastvom znano to kršenje nedeljskega posvečevanja in počitka? Ali se to godi po njihovem ukazu? Kaj mislijo storiti, da se zadosti žaljenemu verskemu čustvu in da se to več ne bode ponavljalo?

(Imenovanje.) C. kr. finančno ravnateljstvo za Štajersko je imenovalo oficijala Jul. Kreiner-ja blagajnikom, asistenta Fran. Žoharja in Okt. Wolfa oficijaloma in davčnega pristava L. Janča asistentom pri c. kr. fin. dež. blagajnici.

(Cepljenje koz.) Zaradi praznika sv. Rešnjega telesa v četrtek 16. t. m. vršilo se bode cepljenje koz v mestni dvorani že v sredo 15. t. m. popoldne ob 3. uri.

(Z Radovice) se nam piše: Vremenska nesreča dné 31. maja in 1. t. m. je nam hribovcem prizanesla, le najnižje ležeča vas Boldraž ima precej škode. Strni so tako lepe in čiste, da še kmalu niso obetale toliko bogate žetve. Koruza je pa jako zaostala. — Toliko žalostnejši so pa naši vinogradi. Do letos se je ustavljala zelenika, zdaj je i ona podlegla. Lahko se reče, da je pokončanih 80 odstotkov. — Te dni je pasobega se vola gad v jezic pičil. Jezik je odmah silno otekel in živinče je poginilo. Tu pravijo: gad ga je „zapihnil“.

(Smrt pod kolesi.) Danes pred poldnem je peljal hlapec g. Zupančiča kakih 50 stotov koks s kolodvora v Samassovo tovarno. Ko dospé s težkim vozom po Rimski cesti do Recherjeve hiše in one št. 1, pripeti se grozna nesreča. Sredi ulice igral se je petletni deček neke vdove Schneider, katera biva za nekaj dnij na Dunaju, s kosom ilovice. Deček, videč pred seboj voz, hoče se v strahu umakniti, a poskoči slučajno na ilovico, zdrkne in pade pod voz; zadnje kolo mu je zmečkalo glavo, da je bil v hipu mrtev. Zbralo se je hitro polno ljudstva, ženske so kar jokale — na lice mesta prišla je tudi komisija ter vsó nesrečo sodnijsko preiskala; hlapca ne zadene nobena krivda. Ne srečnega fan-

tiča so prenesli k sv. Krištofu v mrtvašnico, mater pa obvestili brzojavno na Dunaju.

(V Gradcu) je bila v nedeljo velika ljudska veselica v spomin sedemstoletnice, odkar je dežela štajerska združena z Avstrijo.

(Trtne uš) so zasledili v občini Jastrovce v ormoškem sodnem okraju.

(Otetnina.) C. kr. deželna vlada kranjska je Rozaliji Stampfl in Ivani Kette iz Kočevja priznala 26 gld. 25 kr. otetnine, ker sta dne 27. januarja t. l. rešili iz vode dečka Ed. Ditza.

(Žganje.) Dne 8. t. m. so štirje dninarji iz Vrbitja v ljubljanski okolici pri nekem posestniku izpili pet litrov žganja. Trije so šli o polnoči domov, Anton Virant pa je pozneje kolovratil za njimi. Zjutraj pa ga najdejo nezavestnega pred neko hišo. Popoldne pa je umrl, izvestno vsled preoblega žganje. To nesrečno žganje!

(Odlikovanje.) Tukajšnji trgovec gospod Josip Leuz je bil na razstavi v Berlinu za razstavljene deželne pridelke odlikovan z veliko zlato svetinjo.

(Pri občinski volitvi) v Lahovčah v kamniškem okraju je bil voljen županom Matija Bobnar, svetovalcema Fr. Omers in Janez Zavrl. — V Polovčah je bil voljen županom Janez Vodlan, svetovalcema Janez Novak in Jurij Dolar.

(Vodstvo c. kr. poštno hranilničnega urada) je razposlalo izvestje o prometu v minolem letu 1891. O tem nameravamo, kakor dozdaj vsako leto, priložnostno priobčiti nekatere črtice. Za danes omenimo le to, da hranilnica izkazuje čistega dobička 1.030.505 gld. 98 kr. (proti 856.058 gld. 47 kr. za leto 1890) in pa da pri vodstvu na Dunaju 791 uradnikov in 115 službenikov. Te dni je pa urad razposlal okrožnico z računom za mesec maj. V tem času se je vložilo v varčevalnem oddelku 122.595krat za 2.188.229 gld., a v čekovnem 630.925krat za 92.329.460 gld., torej skupno 753.520krat v znesku za 94.517.690 gld., od tega pride na Štajersko 38.029krat za 3.592.574 gld., na Koroško 10.616krat za 991.516 gld., na Kranjsko 8438krat za 825.391 gld., na Primorsko 13.247krat za 1.606.671 gld., na Dalmacijo 4287krat za 448.680 goldinarjev; vrnili so pa v obeh oddelkih skupaj 208.465krat za 93.678.715 gld., od tega na Štajerskem 6051krat za 1.771.572 gld., na Koroškem 1443krat za 252.972 gld., na Kranjskem 1281krat za 239.200 gld., v Primorju 3637krat za 1.110.785 goldinarjev, v Dalmaciji 449krat za 71.198 gld. Od dne 12. januarja 1883, ko je zavod začel poslovati, se je v hranilnico vložilo 45.563.403krat v skupnem znesku za 5282.190.699 gld., 58 kr., izvzelo pa 13.014.797krat za 5217.165.823 gld. 6 kr., v blagajnici je torej preostalo 65.024.876 gld. 52 kr. Rentovnih knjžic v prometu je 9793 in so vredne 13.347.330 gld., potem 880.723 vložnih in 20.292 čekovnih knjžic. Med povračili nahaja se 18.190.175 goldinarjev, za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih listin. Število vložnikov je naraslo za 4143 oseb v varčevalnem, za 154 v čekovnem, za 95 v nakazničnem prometu. Po naših krajih je svojo knjžico izgubil po jeden vložnik v Staremtrgu pri Rakeku (24 gld. 10 kr.), v Metliki (125 gld. 14 kr.), v Ljubljani (50 kr.), v Radgoni (13 gld.) Kdor je prišel ob svojo knjžico, zadostuje, da se oglasi na katerisibodi pošti in dobil bo drugo. V neuradnem delu okrožnica objavlja podatke o poštni hranilnici na Ogerskem, Taljanskem, Švedskem, Nizozemskem.

Narodno gospodarstvo.

Doneski k razvoju obrta pa tehnološki obrtni muzej na Dunaju.

(Dalje.)

Z ustanovitvijo teh zavodov je dobila svoj pravi pomen šola, ki se je pričela najprej razvijati, t. j. strokovna šola. Zaslugo njene iznajdbe pripisujejo Nemci sebi, Francozi sebi in Angleži sebi; naj bo temu tako ali tako, Avstrija je bila prva, ki je vpe-ljala obrtno strokovno šolo s porabo pouka v delavnicah v večji meri. Lesni obrt se je pričel že l. 1870 razvijati na Tirolskem, v kraju, ki je bogat na dobrem lesu. Najprej se je ustanovila šola v Berchtesgaden, v kateri se je poučevalo zlasti risanje, da so si odotni rezbarji tudi potrebni ukus izobrazili. Kmalu potem so se ustanovile še rezbarnice v Hallein-u in Hallstatt-u po prizadevanju znanega učenjaka R. Eitelberger-ja. V kratkem času se je dosegel najboljši vspeh s temi zavodi; to vidimo tudi pri nas na Slovenskem, ker se od dné do dné več kipov naročuje na Tirolskem, pojav, ki v prijatelju domače umetnosti nikakor ne vzbuja veselega čuvstva.

Do današnjega dne se je ustanovila cela vrsta zavodov v prosep obrta, tako, da ima sedaj Spodnje-Avstrijsko dva velika zavoda na Dunaju: državno obrtno šolo in tehnološki muzej; Gorenje-Avstrijsko 3 strokovne šole; Solnograško 1 državno obrtno šolo; Tirolsko 1 državno obrtno šolo in 4 strokovne šole; Koroško 1 strokovno šolo; Štajersko 1 drž. obrtno šolo in 1 strokovno šolo; Kranjsko 2 strokovni šoli; Trst in Istra 1 drž. obrtno šolo in 1 strokovno šolo; Češko 4 drž. obrtne šole in 6 strokovnih šol; Moravsko 3 nemške in 1 češko drž. obrtno šolo in 1 strokovno šolo; Slezko 1 strokovno šolo; Galicija 1 državno obrtno šolo in 2 strokovni šoli; Bukovina 1 državno obrtno šolo.

V najnovejšem času je pokazala statistika, da kažejo slovanski narodi izvanredno marljivost in spretnost v obdelovanju lesa in da hočejo prekositi Nemce, ki so nam v obrtni produkciji naprej. Naj omenim še, da je v Avstriji razven avstrijskega muzeja za umetnost in industrijo enak zavod v Pragi in strokovna šola za umetnost in obrt v Lvovu, 10 strokovnih šol za čipkarstvo in vezenje, 29 strokovnih šol za tkanje, 7 strokovnih šol za keramiko in stekleno industrijo in 9 strokovnih šol za kovinsko industrijo.

Kakor sem že zgoraj omenil, je za nas Slovence tehnološki obrtni muzej na Dunaju velevažen zavod; sedaj pa hočem to še s tem dokazati, da opišem hitri razvoj, razjasnim nalogo tega zavoda ter pokažem nepričakovan uspeh, ki ga je dosegel v tako kratki dobi. Povod razpravam o ustanovitvi tehnološkega obrtnega muzeja je dal prvi grof Wickenburg; te pa so kmalu prestale. Pozneje je dovolilo c. kr. trgovsko ministerstvo večjo svoto v ta namen, program pa so sestavili štirje veščaki v obrtni stroki. Toda tudi ta projekt je propadel. Slednjič se je odločilo ustanoviti tehnološki muzej avstrijsko obrtno društvo, katero je tudi ustanovilo prvo strokovno šolo v Avstriji, takozvano Manufactur-Zeichenschule. (Konec sledi.)

Telegrami.

Dunaj, 14. junija. V državnem zboru je poljedelski minister obljubil natančno poročilo o pribramski nesreči, ko bodo dognane vse preiskave; našteva vse korake, ki so se storili za rešitev ponesrečencev, ter izjavi, da je skoro gotovo nastal ogenj, ker je nekdo pred izhodom proč vrgel tleč stenj; v vseh rudnikih so se storile priprave proti požarom.

Dunaj, 14. junija. V pravdi proti „Neue Freie Presse“ zaradi verskega motenja po neki pesmi v Wilbrandovem romanu „Ifinger“ je bil odgovorni vrednik po izreku porotnikov oproščen.

Pribram, 13. junija. Po uradnih izkazih je mrtvih 319 oseb. Delavec Havelka je naznanil delavca Križa kot tistega, ki je vrgel tleč stenj, ter prouzročil nesrečo. Havelko in Križa so zaprli.

Budimpešta, 13. junija. Cesar je v svojem in v imenu cesarice daroval 5000 gl. za mestne uboge.

Umrli so:

10. junija. Anton Šuber, knjigovez, 17 let, Reber 11, otrpnjenje srca. — Anton Vonderschmid, poslovođa, 51 let, Dunajska cesta 23, plučni emphysem.

11. junija. Avrelija Loos, sprevođnikova hči, 12½ leta, Martinova cesta 11, vnetica možgan.

V bolnišnici:

10. junija. Boštjan Tavčar, delavec, 50 let, combustio.
11. junija. Neža Klun, delavka, 21 let, vsled krvavenja.

Tuji.

12. junija.

Pri **Matiču**: Vajda; Taich; pl. Reichenberg; Telbing, Unger, trgovca; Rosenthal in Brauer, potovalca, z Dunaja. — Lutman; Schmidburg, c. in kr. major, iz Trsta. — Blachna, logarski uradnik, iz Ribnice. — Wogrinz iz Brežice. — Arko, trgovec z vinom, iz Zagreba. — Railing, trgovec, iz Monakovega.

Pri **Slonu**: Baraser; Reiss, potovalec; Mayer, prokurist, z Dunaja. — Schäfer, Schuh, Hallbauer, Šabee, zasebniki, iz Trsta. — Hufnagel, logar, in Kirschek, živinozdravnik, iz Kočevja. — dr. Mudrovič, sodnijski pristav, iz Petrinje. — Baron Lauer, poročnik, iz Tarnova. — Lengel iz Vel. Kaniže. — Didie iz Idrije.

Pri **Južnem kolodvoru**: Purkart, posestnik, s sprogo; Leitner, uradnik; Frank, oficijal, iz Trsta. — Ranzinger, potovalec, iz Ljubljane. — Gregorin, trgovec z vinom, z Reke. — Gehrler iz Švice.

Pri **avstrijskem caru**: Schlecker, trgovec, iz Trutnova.

Pri **bavarskem dvoru**: Staub s sestro iz Kranja.

Pri **Virantu**: Fray, vrtnar, in Walner, sladničar, iz Gradaca. — Zajc, posestnik, s Potoka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v sred.
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		733.7	19.0	sl. svzh	jasno	
13. 2. u. pop.		731.8	27.2	sl. jzap.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.		732.5	21.0	"	oblačno	

Srednja temperatura 22.4°, za 4.0° nad normalom

Prodajalka,

bolj priletna, stara 30 do 40 let, dobra katoličanka, katere je že bila v kaki prodajalnici mešanega blaga na deželi, sprejme se takoj v prodajalnico mešanega blaga v nekem mestu na Gorenjskem. — Vsa pojasnila in pogoji se zvedo pri uredništvu „Slovenca“. 288 3-1

Luskina voda in „Esprit-Bérénice“.

Ima svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadejo lasje, ko bi se po vnanje na to vplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje boleznj, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toliščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom. — Vsak večer predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki krepi lasne korenine. — Enkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. — Raztopi naj 50 gramov boraksa v litru tople vode. Steklenica luskine vode 60 kr. Steklenica „Esprit-Bérénice“ 40 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajsku cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (266) 2

St. 11 521.

Razglas.

(286 3-3)

V sredo, dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne se bode pri podpisnem magistratu potom javne dražbe prodal

materijal sedaj mestnega poslopja „Igrišče“

v Igriških ulicah št. 1 pod pogojem, da kupec v določenem času na svoje troške podere poslopje in odstrani dobljeni materijal.

To se daje na znanje z dostavkom, da se do določenega časa sprejemajo tudi pismene ponudbe, in da je natančneje pogoje dražbe izvedeti ob navadnih uradnih urah pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 9. junija 1892.

Dunajska borza.

Dne 14. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 45 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 40 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 85 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	318 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 40 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 49 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 55 „

Dne 13. junija.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 25 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 65 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma „ „ „ 4½%	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gld.	17 „ 70 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	64 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2930	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 24½ „
Laških lir 100	46 „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kurnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

- 4% gališke propinacijske zadolžnice.
- 4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
- 4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Državna dobrodelna loterija. Žrebanje dne 23. junija.

Glavni dobitnik 60.000 gld.

v 4% ogerskih zemljiščnodveznih obligacijah.

1 srečka gld. 2.—; 2 srečke gld. 3.60; 5 srečk le gld. 9.—; 10 srečk le gld. 17.—.